

prima instanță: S. Stratan
(Judecătoria Botanica mun. Chișinău)
instanța de apel: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru
(Curtea de Apel Chișinău)

ÎNCHEIERE

14 martie 2018 mun. Chișinău
Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul	Oleg Sternioală
Judecătorii	Mariana Pitic
	Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Societatea Comercială „Niconali” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vladincor” împotriva Societății Comerciale „Niconali” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Societatea Comercială „Niconali” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărîrea din 16 mai 2016 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 15 martie 2016 SRL „Vladincor” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Niconali” SRL cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la comanda pîrîtului a livrat marfă conform facturilor fiscale în valoare totală de 426 586, 91 lei și pretenții din partea pîrîtului nu au fost înaintate. Pînă la moment pentru marfa primită nu s-a achitat. A susținut că datoria SC „Niconali” SRL față de SRL „Vladincor” constituie suma de 426 586, 91 lei.

A menționat că la 20 ianuarie 2016 a expediat în adresa pîrîtului SC „Niconali” SRL reclamație, prin care a solicitat achitarea datoriei existente, însă nu a primit răspuns.

A solicitat reclamantul încasarea de la pârât în beneficiul său a datoriei în sumă de 426 586, 91 lei, a penalității în mărime de 50 000 lei, a cheltuielilor de judecată în sumă de 14 350 lei - cu titlu de asistență juridică și 3 000 lei – cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat.

Prin hotărârea din 16 mai 2016 a Judecătorei Botanica mun. Chișinău acțiunea a fost admisă integral: s-a încasat de la SC „Niconali” SRL în beneficiul SRL „Vladincor” suma de 426 586,91 lei cu titlu de datorie și suma de 50 000 lei cu titlu de penalități de întârziere; s-a încasat de la SC „Niconali” SRL în beneficiul SRL „Vladincor” suma de 17 350 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

SC „Niconali” SRL a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea apelului în termenul de atac, casarea hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei spre judecare în prima instanță.

Prin încheierea din 17 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea și repus în termen apelul depus de SC „Niconali” SRL.

Prin decizia din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de SC „Niconali” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

La 19 ianuarie 2018 SC „Niconali” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești și emitere unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că în instanța de fond cauza a fost examinată fără citarea pârîtului.

La fel, s-a invocat depunerea cererii de chemare în judecată cu omiterea termenul de prescripție extinctivă. În acest sens, a menționat că livrările litigioase au avut loc în perioada noiembrie 2012 – ianuarie 2013, iar acțiunea a fost depusă în luna martie 2016. Iar, instanța de apel neîntemeiat a concluzionat și a interpretat prevederile art. 575 alin. (1) Cod Civil, menționând că creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea obligației, iar debitorul este îndreptățit să o execute.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data 19 ianuarie 2018 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SC „Niconali” SRL în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Niconali” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SC „Niconali” SRL.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea Comercială „Niconali” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru